

2 'arin

Nr. 152 – Leygardagur 10. august 1996

RANDI JACOBSEN

Vibeke Ingvarsson, sum hefur verið eftirlitskvinna hjá Heimahjálpinum í Sundalagnum, fór mikudagin av landinum.

Leiðin gongur til landið Bangladesh, har Eiríkur, maður Vibeke, hefur arbeitt sum verkfrøðingurin síðan á nýggjárinum.

Í mars mánaði var Vibeke og vitjaði mannin, og hon avgjórði tá at fara til Bangladesh at vera í eina tíð.

Eg helt tað vera best at gera hetta, soleiðis at vit kunnu vera saman og liva eitt vanligt lív, meðan vit eru í besta aldri.

Tá Vibeke sigur hetta, so sipar hon til, at maðurin seinastu fyra árin hefur arbeitt í Týsklandi. Hann timdi ikki at ganga fyri einki, tá stígur kom í bygginginni, og fór heður burtur at arbeiða.

Vibeke helt tað ikki vera liv í longdini, at tey skuldu búgva í hvør sínum landi og bara hittast okkurt víkuskifti av og á.

Eisini gott

- Men eg siggi eisini tað

positiva í tí. At maðurin nú er í Bangladesh gevur mær eitt høvi at fara burtur til eitt fremmant land. Tað ber eisini so væl til, nú børnini eru vaksin.

- Eg havi altíð droymt um at sloppið til Nepal. Úr Bangladesh er so stuttur vegur til Nepal, og hagar fari eg, tá eg verði 50 ár.

Maðurin arbeiðir í einum menningartiltaki hjá Danida. Tey try byggifeløgini Pihl & Søn, Kolas og Højgaard & Schultz bygja í felag vegir.

Tey halda til í einum litlum býi, Banktown, 20 kilometraruttan fyri høvuðsstaðin Dakar. 3-4000 fólk búgva í býnum, ið sum navnðið sigur, er ein bankabýur.

Millum bankafólk

Bangladesh er eitt fátækt land, men í Banktown er ikki so ússaligt. Tey flestu hava nógvar børn, men hvør familja hefur síni hús, og har eru skúlar og sjúkrahús.

- Og alt fæst fyri pengar.

17 danir eru í hesum tiltakinum í Bangladesh. Onkur teirra hefur konuna við, og onkur børn eisini. Tey hava tað sera hugnaligt saman í hesum býi, sum

Eg komi aftur

- Eg vænti at fara at trívast væl har, sigur Vibeke Ingvarsson, sum er farin til Bangladesh har maðurin arbeiðir sum verkfrøðingur

hefur alskyns frittíðarvirksemi.

Í Dakar er eisini eitt felag fyri norðurlendingar, sum hittast friggjadagar at spæla fótbólt, lesa bløðini, práta og hugna sær saman.

Vibeke hefur ikki nakra ávísu ætlan, hvat hon skal gera í Bangladesh, men hon veit, at nærindis Banktown er eitt heim fyri brekað, og so er tað sjúkrahúsið. Vibeke ætlar at bjóða sína arbeiðsmegi fram.

Barnabati í Bangladesh

Vibeke hefur í árávis verið formaður í Barnabata. Hon veit, at bæði norsk og danski felagsskapurin arbeiða í Dakar. Tað kundi tí hent, at hon kundi gjørt okkurt har.

- Eg vænti at fara at trívast væl, og ikki fari eg at keða meg, sjálvt um maðurin arbeiðir 10-12 tímar um dagin. Hann trívist sera væl í Bangladesh. Tað er ógvuliga heitt, 40 hitastig, men tað ger mær einki.

- Eg má minnst til hesu ferð at hava stokkar og tógvið við mær, tí tað fekkst ikki. Eg ætlaði at binda soninum eina feroyska knapp-troyggju í vetur.

Hoyrir til her

Vibeke er fødd í Danmark, men seinastu 30 árin hefur hon búið í Føroyum.

- Tá maður mín einki arbeiði longur hevði í Føroyum og fór burtur at arbeiða, spurdu fleiri meg, hví vit ikki bara fóru, tá hvørki okkara er feroyingur. Men tað ber ikki til bara at fara. Eg hoyri heima í Føroyum, sigur Vibeke.

Vibeke Ingvarsson hefur seinastu árin verið eftirlitskvinna hjá Heimahjálpinum í Sundalagnum

SÆÐ
&
HOYRT

Tíðindsendingar uttan forsiðu

Tíðindasendingarnar hjá Útvarpi Føroya mugu vera sendingarnar hjá miðlinum, sum hava flest lurtarar Øil, sum vilja fylgja bert eitt lítið sindur við, lurtar eftir tíðindunum, og lurtaratalið man vera fleiri ferðir so stórt sum upplagið á okkara blaði.

Tað sigur seg sjálvt, at stór ábygd er latin teimum monnum og kvinnum upp í hendi, sum gera tíðindasendingarnar hjá ÚF. Tíðindini skulu vera fjølbroytt, álitiandi og objektiv.

Tað skal nóg meiri pláss til, enn tað sum er tókt í hesum teigi, um tíðindasendingarnar skulu viðgerast í síni heild; men eitt smáting er, sum irritarar tí tað óendaliga.

Yvirskriftarnar vera ikki lisnar áðrenn útvarpsmenninir

fara at lesa tíðindini, og tað er burtur við. Vanligt hefur verið, at yvirskriftarnar eru lisnar áðrenn tíðindini vera lisin, men alt í einum hvarv hetta, og nú kemur tað ikki longur fyri, at yvirskriftarnar verða lisin.

Tað er einki at ívast í, at hetta verður gjørt við vilja, men spurningurin er, hví tað verður gjørt. Tað tykist nærmast, sum ÚF vil goyma tíðindini so leingi sum gjørligt, og ikki oyðleggja tey áðrenn tey verða lisin í sín fullu longd.

Hvæur tað nakað við journalistik at gera?

Einki verður tikið frá tíðindunum um yvirskriftarnar verða lisnar í byrjanini av sendingini. Tað er heldur hinvegin, at tíðindasendingin verður oyðiløgd, tí hetta ikki verður gjørt.

Sum púra vanligur lurtari vil eg gjarna vita, hvat eg skal brúka næstu 20 minuttirnar til. Eg vil vita um nøkur tíðindi eru, sum hava mín áhuga, og eg vil vita tað, áðrenn ein minuttur er farin av tíðindasendingini.

Við at lata vera við at lesa yvirskriftarnar, kann man hugsa sær, at teir í ÚF, vilja lokka lurtararnar at lurtar eftir allari sendingini, men tað er ikki tað, sum sendingini snýr seg um. Fólk mugu sjálv velja um tey tíma at lurtar ella ikki, og fyri at tryggja tann rættin, eiga útvarpsmenninir at lesa yvirskriftarnar á teimum stóru tíðindunum fyrst í sendingini.

At teir ikki gera tað, svarar til nakað tað sama sum, at Sosialurin kom á gøtuna við blankari forsiðu!

Nú er nakað frálíðið síðan ólavsøku, men eftir sum eingin

annar hefur gjørt tað, so vil eg fegin slepp at viðmerkja, at útvarpi gjørdi eitt megnararbeiðið á ólavøku.

Sendingarnar, sum sendar vörðu ólavsøkuaftan og ólavsøkudag, vóru frálíkar. Mest undirhaldandi sendingarnar vóru sjálvandi kvøldsendingarnar av Hotel Hafnia, har fleiri av evnunum vóru sera áhugaverð, gestirnir fyri tað mesta vóru væl valdir, og ikki minst skemtið hjá Súna Merkistein var minnlígt.

Gott at vita sær, at ÚF klárar at avgreiða tjóðarhátíð okkara so lættliga og væl, tá sjónvarpið nærmast er dottið niður f, r, i, og ólavsøkan gerst ein spurningur um milljónir av krónum ella ikki.

Sigst at ólavsøkan var vátlig (bæði so og so) og ikki so væleydnað sum onkuntið, men á 94,25 MHz var hon ið hvussu er frágæta góð!

Eyðun Klakkstein

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, er opin mánadag-friggjadag frá kl. 9-13. Telefon 17597. Telefax 13609. Tekst-telefn, ring 0032 og bið um 16929. Limafundur hvørt mánakvöld kl. 19-23.